

РЕШЕНИЕ

№ 7551

гр. София, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 15.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6653** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал.2, във вр. чл. 121 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „АВЕТОПРИНТ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, ап. офис 7, представлявано от управителя М. А. Т., чрез представител по пълномощие адв. Л. П. от САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. В, офис 4 срещу Решение № ПО-60/04.07.2023 г., на директора на ТД на НАП - С., с което е отхвърлена като неоснователна жалбата на дружеството против постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ № С230022-023-0001532/07.06.2023 г., издадено от Р. Я. - Г. – главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП-С..

В жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение и на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Твърди се нарушаване принципите, посочени в разпоредбата на чл. 6 АПК. Счита, че съображенията, изложени в решението, касателно правните възможности, с които жалбоподателят разполага по реда на чл. 229 ДОПК са ирелевантни при преценката за наличието или липсата на предпоставките за налагане на обезпечението, както и че наложената обезпечителна мярка е в нарушение на разпоредбата на чл. 221, ал. 3 ДОПК. Твърди се, че със запориране на всички банкови сметки на дружеството, то е лишено от участие в гражданския оборот, което сериозно възпрепятства дейността му, което е недопустимо по арг. от чл. 121, ал. 3 ДОПК. Посочва, че в конкретния случай

извода, че събирането на публичните задължения ще бъде невъзможно или значително затруднено е немотивиран и необоснован, както и че не са налице данни за предполагаемия размер на задълженията, което от своя страна възпрепятства проверката по чл. 195, ал. 7 ДОПК, към която разпоредба препраща чл. 121, ал. 2 ДОПК. Последното счита, че прави наложените обезпечителни мерки несъразмерни по смисъла на чл. 195, ал. 7 ДОПК. Изтъква още, че постановлението за налагане на предварителните обезпечителни мерки е издадено след Заповед № Р-22221023001070-023-001/06.06.2023 г., с която ревизионното производство е спряно, поради което действията на приходните органи не могат да породят действие. Моли за отмяна на оспореното решение и на оспореното ПНОМ. Претендират се направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Л. Б., която поддържа жалбата. Представя списък на разноските и писмени бележки.

Ответникът по жалбата – Директор на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител юрк. Р. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СПП - редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата. Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221118000657-020-001 от 02.03.2023 г., връчена по електронен път на 15.03.2023 г., е възложено извършването на ревизия на „АВЕТОПРИНТ“ ЕООД за определяне на данъчни задължения по ЗДДС за данъчните периоди от 01.01.2018 г. до 31.12.2022 г. и задължения за корпоративен данък за данъчните периоди от 01.01.2018 г. до 31.12.2021 г. Ревизията е спряна със Заповед за спиране № Р-22221023001070-023-001/06.06.2023 г., връчена по електронен път на 07.06.2023 г. и възобновена със Заповед № Р-22221023001070-143-001/26.06.2023 г. /л. 45/. Срокът е удължен със заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22221023001070-020-002/04.07.2023 г., заповед за изменение на ЗВР № Р-22221023001070-020-003/03.08.2023 г. и заповед за изменение на ЗВР № Р-22221023001070-020-004/28.08.2023 г., последната въз основа на заповед за удължаване на срока № 22221023001070-ЗИД-001/17.08.2023г. на изпълнителния директор на НАП, до 04.01.2024г.

С искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагането на ПОМ Р-22221023001070-039-001/06.06.2023 от В. К. К.– главен инспектор по приходите, ръководител на ревизионния екип, до дирекция "Събиране" на ТД на НАП–С., на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК е предложено налагане на предварителни обезпечителни мерки за предотвратяването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които ще бъде затруднено събиране на негови задължения с очакван размер на 180 000,00 лв. главница, за корпоративен данък и 20000лв. лихва, изчислена към 06.06.2023г. и 800000.00лв.главница,представляващ отговорност за ДДС и 100000.00лв. лихва, изчислена към 06.06.2023 г.

Издадено е постановление, изх.№ С230022-023-0001532 от 07.06.2023 г., за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) по чл. 121, ал. 1 ДОПК от публичен изпълнител в дирекция "Събиране" при ТД на НАП–С. по посоченото мотивирано искане, след като е взето предвид обстоятелството, че ще бъде затруднено

събирането на бъдещи публични задължения ,с общ предполагаем размер 1100000.00лв., в т.ч. 980000 лв. главница и 120000.00 лв. лихва. Като обуславящи тази обезпечителна нужда са съобразени следните обстоятелства: В хода на ревизията е установено, че за ревизирания период от 01.01.2018 г. - 31.12.2022 г. дружеството е закупувало ваучери от мобилни оператори, които са предоставяни безвъзмездно на физически лица с цел реклама. За тези стоки е ползван данъчен кредит, има предоставяни и на лица, които са по трудови правоотношения, както и на други лица. Установено е че, предоставяните ваучери не са използвани за рекламни цели, в резултат на което на дружеството дължи в особено големи размери за ревизирания период ДДС и КД. Дружеството не притежава ДМА, които могат да обезпечат задължението и не притежава собствени МПС. Формиран е извод, че ще бъде затруднено събирането на очакваните публични задължения, поради което, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на „АВЕТОПРИНТ“ ЕООД и за обезпечаване на бъдещо публично вземане съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК са наложени следните предварителни обезпечителни мерки:

запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ/доставчик на платежни услуги БАНКА ДСК АД, за сумата от 1100000.00 лв. и ТБ/доставчик на платежни услуги ТБ Т. Б. АД, за сумата от 1100000.00 лв.

До търговските банки са изпратени запорни съобщения в съответствие с чл. 202, ал. 1 ДОПК., както следва: с изх. № С230022-003-0034289/07.06.2023г. до „Токуда Банк“ АД; и с изх. № С230022-003-0034291/07.06.2023г. до „Банка ДСК“ АД. Получени са отговори, като видно от същите в ТБ“Токуда Банк“ АД на 08.06.2023г. е наложен запор по открита банкова сметка на „АВЕТОПРИНТ“ ЕООД.; не са наложени преходни запори по други изпълнителни листове по тази банкова сметка; дружеството е учредило в полза на „Токуда банк“ АД първи по ред особен залог по Договор за особен залог върху вземания към Договор за банков кредит –овърдрафт № 999-128-001/30.11.2021г.и Договор за инвестиционен кредит № 999-152-001/13.09.2022г., вписан в ЦРОЗ,с вх. № 2021120600574,вх. № 2021120600653 и вх. № 2022092901333,с оглед на което Т. Б.“ АД има правата на първи по ред заложен кредитор по отношение на всички настоящи и бъдещи вземания на АВЕТОПРИНТ ЕООД, ЕИК[ЕИК] от банката за парични средства по всички сметки открити в банката; в „Банка ДСК“ АД „АВЕТОПРИНТ“ ЕООД има открита разплащателна сметка, по която на 08.06.2023г. е наложен запора върху вземанията на длъжника.

ПНПОМ, изх.№ С230022-023-0001532/07.06.2023 г. е обжалван по административен ред, с жалба, с вх. № 53-06-6688/28.06.2023 г. Жалбата е разгледана в производство по чл. 197, ал. 1, изр. 1 вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК и е оставена без уважение като неоснователна с решение № ПО-60/04.07.2023 г. Изложени са мотиви, че в съответствие с чл. 121, ал. 2 ДОПК предварителните обезпечителни мерки по ПНПОМ изх. № С230022-023-0001532/07.06.2023 г. са наложени от публичен изпълнител на основание чл. 195 ДОПК с постановление, съдържащо всички реквизити по чл. 196, ал. 1 ДОПК. Отбелязано е, че предварителното обезпечение е наложено в рамките на законосъобразно образувано и неприключило ревизионно производство. Чл. 121, ал. 1 ДОПК определял предпоставките за налагането на

предварителни обезпечителни мерки – мотивирано искане на ревизиращия орган по приходите до публичния изпълнител, когато можело да се направи заключение, че неналагането им ще затрудни или ще направи невъзможно събирането на предполагаемите задължения. В постановлението публичният изпълнител правилно обективизирал мотивите, изложени в искането от органа по приходите, тъй като действията му по предварително обезпечение били такива при условията на обвързана компетентност както относно субекта–длъжник, така и относно предполагаемото вземане. Отбелязано е, че от отговор на ТБ „Токуда Банк“ АД сметките на дружеството са запорирани, като в полза на банката дружеството е учредило първи по ред особен залог по договор за особен залог върху вземания, с оглед на което НАП не е първи по ред; жалбоподателят разполага с както правната възможност за замяна на наложените обезпечителни мерки с друго равностойно обезпечение по реда на чл. 199 от ДОПК, така и с тази по чл. 229 от ДОПК – искане за издаване на разпореждане за разрешение за неотложни плащания във връзка с дейността му. С тези съображения решаващият орган е приел подадената до него жалба за неоснователна и я е оставил без уважение.

Препис от решение № ПО-60/04.07.2023 г. на директора на ТД на НАП-С. е връчено на дружеството-жалбоподател на 05.07.2023 г. по реда на чл. 30, ал. 6 ДОПК. Жалбата срещу решение № ПО-60/04.07.2023 г. на директора на ТД на НАП-С. е депозирана на 10.07.2023 г.

С Определение № 8465 от 04.10.2023 г., постановено по адм. дело № 9175/2023 г. по описа на Административен съд София – град, първо отделение, 42 състав, по направено искане за продължаване срока на наложени обезпечителни мерки с изх. № С230022-006-0000680/25.09.2023 г. от главен публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място], е продължен срока на наложените обезпечителни мерки до приключване на ревизионното производство.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2, изр. първо ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е решение на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки.

Оспореното Решение № ПО-60/04.07.2023 г. е издадено от компетентен орган. Спазена е изискуемата писмена форма. Решението е мотивирано, като в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават самостоятелно основание за отмяна.

Оспореното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в нормата на чл. 196, ал. 1 ДОПК.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК урежда случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки. Въпросните мерки имат привременен характер (чл. 121, ал. 4 и 5 ДОПК), като предназначението им е да гарантират събирането на публичните

вземания на този етап от ревизионното производство, с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци, които ще бъдат установени с ревизионен акт. Ако при приключване на ревизионното производство с ревизионен акт бъдат установени публични задължения в очаквания размер, публичният изпълнител пристъпва към продължаване действието на наложените мерки съгласно възможността, предвидена в разпоредбата на чл. 121, ал. 6 ДОПК с налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 195 ДОПК от същия вид и върху същото имущество, обезпечаващи конкретно установените по основание и размер публични задължения, а в случай че не се стигне до установяване на очаквания размер на публичните задължения, може да се процедира по реда на чл. 208, ал.1 от ДОПК.

В рамките на производството по издаване на постановлението за предварително обезпечаване чрез налагането на съответните мерки, компетентният публичен изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде невъзможно, респ. затруднено събирането на публичните задължения и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 ДОПК той има правомощието да наложи обезпечение.

Видно от данните по делото, с издаването на ЗВР № Р-22221118000657-020-001 от 02.03.2023 г. е образувано ревизионно производство по отношение на „АВЕТОПРИНТ“ ЕООД. Ревизията е спряна със заповед за спиране № Р-22221023001070-023-001/06.06.2023 г. и възобновена със заповед № Р-22221023001070-143-001/26.06.2023 г. /л. 45/. В хода на вече започнало производство и въз основа на мотивирано искане на орган по приходите е издадено оспореното ПНПОМ № С230022-023-0001532 от 07.06.2023 г., с цел да се защитят интересите на държавата като е наложена предварителна обезпечителна мярка – запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки на дружеството – жалбоподател, както и по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, а също така и суми, предоставени за доверително управление, или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в БАНКА ДСК АД за сумата от 1100000.00 лв. и ТБ РОКУДА Б. АД за сумата от 1100000.00 лв.

Неоснователно е оплакването, че е недопустимо постановлението за налагане на предварителните обезпечителни мерки да бъде издавано при спряна ревизия. Спирането на ревизионното производство е временно преустановяване развитието му във времето, при което висящността му се запазва, както и значението на вече извършените процесуални действия, като забраната за извършване на процесуални действия по спряното производство не е абсолютна. Не е налице пречка да се иска обезпечение по спряното производство, включително и обезпечаване на доказателства, да се издават преписи, удостоверения и т.н. Още повече, че в конкретния случай се касае за спиране, което е продължило сравнително кратък период от време – 10 дни, поради което не може да се приеме, че би довело до нарушение на чл. 121, ал. 3 ДОПК.

Съгласно нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако:

1. Длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа;
2. Не съществува изпълнително основание или
3. Не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 2 и чл. 195, ал. 5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото, от „АВЕТОПРИНТ“ ЕООД са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК с ПНПОМ изх. № С230022-023-0001532/07.06.2023 г.запор върху банкови сметки на дружеството.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1–8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа на влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК не може да се приложи, тъй като предварителните обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

Процесните обезпечителни мерки са наложени в хода на ревизия, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно чл. 121, ал. 3 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. Разпоредбата на чл. 121, ал. 3 ДОПК следва да се тълкува съобразно систематичното ѝ място, като се държи сметка на засиления държавен интерес, деклариран в чл. 121, ал. 1 ДОПК- охрана на събирането на публични държавни вземания. Всяко обезпечение неминуемо води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 ДОПК предвижда налагането избирателно на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето. При липсата на имущество или при неговата недостатъчност, обаче, се налага балансиране между публичния интерес от събиране на евентуалните бъдещи публични задължения и накърнения частен интерес от наложените ограничителни мерки. В случая, доколкото липсват доказателства за наличието на други активи, наложеният заповест се явява единствената подходяща обезпечителна мярка.

ПНПОМ е мотивирано, а наведените в тази посока доводи съдът намира за неоснователни. Както приходните органи, така и съдът, в производството по чл. 197 ДОПК, не могат да преценяват изводите на ревизиращите органи досежно дължимостта на публичните задължения и техния размер. Преценката в

обезпечителното производство се ограничава до възможността да се осигури събирането на бъдещото публично вземане, като с ограничителната мярка възможно минимално се затрудни дейността на лицето. В случая тази предпоставка е налице – евентуалните бъдещи задължения на лицето са в особено големи размери-1 100 000 лв., което изрично е посочено в процесния ПНПОМ, като със запориране на банковите сметки до сумата в размер на евентуалните бъдещи задължения няма данни да се спира извършваната от лицето дейност съгл. чл. 121, ал. 3, изр. 2 ДОПК.

Неоснователно е оплакването, че съображенията, изложени в обжалваното решение във връзка с правните възможности, с които жалбоподателят разполага по реда на чл. 229 от ДОПК са ирелевантни при преценката за наличието или липсата на предпоставки за налагане на обезпечението. Законът държи сметка за защита интересите на ревизираното лице като му дава възможност по чл. 229, ал. 1 ДОПК да иска разрешаване на неотложни плащания във връзка с дейността му или ако разполага с други активи, годни да обезпечат установяваното му задължение, да поиска замяна на наложените обезпечителни мерки по реда на чл. 199 ДОПК.

Съдът намира, че именно в тази връзка решаващият орган е изтъкнал посочената правна възможност за дружеството. Не са ангажирани доказателства по делото, че вследствие наложените запори дейността на жалбоподателя е спряла.

Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК вр. чл. 195, ал. 7 ДОПК предварителното обезпечение трябва да съответства на бъдещото публично вземане, чието събиране гарантира. Така законът изисква съпоставимост на двете величини. В случая не се доказва поддържаната от жалбоподателя непропорционалност. Същият, въпреки изрично указаната му с разпореждане от 02.08.2023 г. доказателствена тежест в производството, не ангажира никакви писмени доказателства, посредством които да се установи неговото финансово и имуществено състояние, респективно, че притежава имущество и/или вземания, достатъчни да покрият стойността на очакваните задължения по ревизионен акт. Неоснователно е оплакването и за „свръх обезпечаване на дълга“, предвид безспорно установеното по делото, че по разплащателната сметка в Банка ДСК АД няма налични парични средства, които да бъдат запорирани, а по банковите сметки в ТБ „Токуда банк“ АД е учреден първи по ред залог в полза на търговската банка по Договор за особен залог върху вземания към Договор за банков кредит.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само са производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП - С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, което съдът определя в размер на 100 лева.

По аргумент от противното на чл.143, ал.1 АПК във вр. §.2 от ДР на ДОПК на жалбоподателя разноски не се дължат, като при отхвърляне на претенция за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АВЕТОПРИНТ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] срещу решение № ПО-60/04.07.2023 г., на директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С., с което е отхвърлена жалба на дружеството срещу постановление изх. № С230022-023-0001532/07.06.2023 г. на главен публичен изпълнител за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

ОСЪЖДА „АВЕТОПРИНТ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, ап. офис 7, представлявано от управителя М. А. Т., да заплати на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С. разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер на сумата 100/сто/ лева. Решението е окончателно на основание чл. 197, ал. 4 ДОПК и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: